

Vergaderjaar 2011–2012

28 844

Integriteitsbeleid openbaar bestuur en politie

Nr. 61

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 november 2011

Tijdens de regeling van werkzaamheden van 2 november 2011 heeft mevrouw Peters gevraagd om een reactie op «het onderzoek van RTL naar de doofpotcultuur van de overheid». Naar aanleiding van deze vraag bericht ik u als volgt.

De basis voor de berichtgeving van RTL vormt een verzoek van RTL op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob). Dit verzoek om informatie had betrekking op alle kosten die de ministeries in 2009, 2010 en het eerste deel van 2011 hebben gemaakt voor het inschakelen van de landsadvocaat.

Het verzoek had verder betrekking op de totale – niet in tijd beperkte – kosten van juridische bijstand en advies in een aantal specifieke dossiers die onderwerp zijn of waren van maatschappelijk en politiek debat. In oktober 2011 hebben alle ministeries bij afzonderlijke besluiten geantwoord op het Wob-verzoek, door het verstrekken aan RTL van de gevraagde overzichten met alle aan de landsadvocaat uitgegeven bedragen over de gevraagde jaren.

De bedragen die in de jaren 2009 – 2011 zijn uitgegeven aan het inschakelen van de landsadvocaat hebben betrekking op een grote diversiteit aan zaken. Het kan gaan om aanbestedingszaken, ontslagprocedures, subsidiekwesties etc. Verder zijn deze totaalbedragen voor het optreden van de landsadvocaat inclusief verschotten, (vooraf betaalde) griffierechten, honoraria en BTW.

Zoals in de afzonderlijke Wob-besluiten aan RTL ook is vermeld, gaat het in het grootste deel van de zaken waarin de landsadvocaat optreedt om privaatrechtelijke procedures. Net als voor andere (rechts)personen, is er voor de Staat der Nederlanden een verplichting om in dergelijke procedures op te treden door middel van een advocaat.

Bij het uitvoeren van haar taken en bevoegdheden zal de overheid soms een beroep doen op een advocaat. In het bijzonder als specifieke,

specialistische deskundigheid is vereist of als juridische procedures worden gevoerd, kan het wenselijk of noodzakelijk zijn een advocaat in te schakelen. Vanzelfsprekend zal elke organisatie moeten bezien of de te maken of gemaakte kosten redelijk zijn in verhouding tot het te dienen doel.

Ook zal een juridische procedure voor de desbetreffende overheidsinstantie aanleiding kunnen en soms moeten zijn om de besluitvorming, het gevoerde beleid of dergelijke nog eens kritisch tegen het licht te houden. Uit de omvang van de kosten voor een advocaat volgt in mijn beleving niet dat deze onterecht zijn gemaakt, of kunnen worden beschouwd als «gemaakt om zaken onder de pet te houden».

Naar mijn oordeel kunnen de gegevens over advocaatkosten daarmee niet de conclusie dragen dat sprake is van een doofpotcultuur. Ik distantieer mij dan ook van een dergelijke kwalificatie en acht het voor het vertrouwen van de burger in overheid en parlement buitengewoon onverstandig indien in het verkeer tussen het kabinet en het parlement een dergelijke kwalificatie wordt gebezigd.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
J. P. H. Donner